

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.373/2024/6.

A felperes:

(felperes neve) (címe)

A felperes képviselője:

Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda (iroda 1. címe; ügyintéző: dr. Melléthei-Barna Márton Ádám ügyvéd)

Az alperes:

(alperes neve) Szerkesztősége (székhely)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (iroda 2. címe, ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd)

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Gyulai Törvényszék 5.P.20.125/2024/7-II., 5.P.20.125/2024/8.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

alperes, 5.P.20125/2024/11., 15.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a (kiadó neve)-t (cégjegyzékszám:, székhely:), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 640 (hatszáznegyven) euró + 27 (huszonhét) % áfa összegű perköltséget, valamint az államnak a NAV illetékbevételi számlájára 97 942 (kilencvenhétezer-kilencszáznegyvenkettő) Ft fellebbezési eljárási illetéket az esedékesség napjáig.

Az illetékfizetési kötelezettség az e határozat meghozatalát követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes a (X) Párt elnöke, az alperes szerkesztésében jelenik meg a (alperesi) internetes hírportál. A hírportálon 2024. július 7-én „(felperes neve) perverz beszélésekkel alázta a tinilányokat – állítja egy szemtanú” címen jelent meg írás, amely szerint a felperes az (Y) nevű (település neve) szórakozóhelyen perverz beszélésekkel alázott tinilányokat, kiskorú lányoknak obszcén, sőt perverznek mondható ajánlatokat tett és úgy beszélt kiskorú lányokkal, mint aki őket valamiféle szextárgynak gondolja és beszélésekkel alázta őket. Az írás szerint a felperes az egyik kiskorú lány édesapját megfenyegette, hogy testőrei elintézik, továbbá az egyik kiskorú lánynak azt mondta, hogy „örülj, ha szétteheted nekem a lábad”, illetve kijelentette „szeretem a friss húst”.

[2] Az alperes kiadója a (kiadó neve)

[3] Az alperes a felperes helyreigazítási kérelmének nem tett eleget.

A kereset és az ellenkérelem

[4] A felperes keresetében a tényállásban írt cikkben közölt tényállítások kapcsán az általa megszövegezett tartalmú helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni az alperest az általa megjelölt módon. Kérte az alperes kiadójának perköltségben való marasztalását. A perköltséget 160 euró/óradíjban számította fel, amelyet a keresetindításig 1920 euró+áfa összegben jelölt meg. A tárgyalási jelenléttel kapcsolatban egy órát, a (x településről)ről (y településre) és visszautazás kapcsán 3 órát számított fel. Keresetlevelében megjelölte keresete jogalapját és kifejtette annak megalapozottságát alátámasztó jogi érveit.

[5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperesnek „a vonatkozó IM rendelet alapján mérlegeléssel” megállapított perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Részletesen kifejtette a helyreigazítási igény megalapozatlanságát alátámasztó védekezését.

[6] A felperes által felszámított perköltség tekintetében hivatkozott arra, hogy a felperes ugyanazt a helyreigazítási és ugyanazt a kereseti kérelmet nyújtotta be párhuzamosan több, mint 20 sajtószerv ellen. Az eljárásonként külön-külön elszámolni kért 14 óra eltúlzott és megalapozatlan, ugyancsak eltúlzott a 64 000 Ft-ot kitevő óradíj is. Hivatkozott arra, a bíróság indokolt esetben mérsékelheti a munkadíjat, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A hasonló perekben rutinos jogi képviselőknek jóval kevesebb időráfordítás szükséges feladatuk ellátására, ilyennek számít a felperes jogi képviselője is. Az általa kifejtett munka jellege és mennyisége perenként 3 ügyvédi munkaóránál magasabb teljesítés megállapítását nem indokolja. A felperes által előterjesztett beadványok száma, terjedelme, valamint az eljárás során megtartott tárgyalások száma nem áll összhangban a kifejtett munkával, ezért annak nagyfokú mérséklése indokolt. A sajtószerv túlzott mértékű perköltség fizetésére kötelezése veszélyezteti a sajtó működését.

[7] A felperes perköltségét legfeljebb 45 000 Ft + áfa összegben kérte meghatározni.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[8] Az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletében a keresetnek teljes egészében helyt adott és a keresetben megjelölt módon az azzal egyező tartalmú helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte az alperest. Kötelezte továbbá a (kiadó neve)-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3251 euró perköltséget, valamint az államnak 36 000 Ft eljárási illetéket.

[9] Határozatának a perköltséget érintő indokolásában megállapította, a felperes perköltségét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján számította fel, okirattal igazolta a felszámított díj kikötését. Nem látott lehetőséget a felszámított ügyvédi munkadíj mérséklésére, utalva arra, nincs ráhatása arra, hogy hasonló tárgyú ügyben más bíróságok milyen határozatot hoznak, mennyi perköltséget állapítanak meg. A perköltség az adott perben felmerült költség, megállapításánál a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 83. § rendelkezései érvényesülnek, ami alapul fekvő szempontokat az adott perre korlátozza. Ahány sajtótermék tett közzé valótlan adatot, annyi helyreigazítás válhat szükségessé, így alapos helyreigazítási kérelem esetén minden esetben számolni kell a perköltség felmerülésével. Ez a sajtószabadságot nem sérti, mert az nem terjed ki valótlan tények állítására. Az eredményes helyreigazítási kereset következtében keletkező perköltségviselési kötelezettségnek a való tények közlésével lehet elejét venni.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[10] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a felperes részére fizetendő perköltséget forint devizanemben kérte meghatározni és 60 000 Ft + áfa összegre mérsékelni. Kérte a felperes perköltségben való marasztalását, amelyet az IM r. 3. § (3) bekezdése alapján egy munkaóra figyelembevételével számított fel azzal, hogy jogi képviselője általános forgalmi adó fizetésére köteles.

[11] Érvelése szerint a magyar peres eljárásban a perköltség kizárólag magyar forintban határozható meg, ellenkező esetben a perköltségre vonatkozó rendelkezés nem végrehajtható.

[12] A megítélt perköltség összegét irreálisnak tekinti, egyrészt a felszámított óradíj mértéke, másrészt az elszámolni kívánt óraszám miatt. A 64 000 Ft-nak megfelelő 160 euró óradíj irreálisan eltúlzott, nem egyeztethető össze a hazai piaci viszonyokkal. Az eljáró bíróságoknak hivatalos tudomásuk kell legyen arról, hogy az ügyvédi munkadíj Magyarországon speciális szaktudást igénylő gazdasági vagy versenyjogi ügyben is 30-40 000 Ft-os összегhatár között mozog. A magyar joggyakorlatban egy sajtóperért, különösen amelyben érdemi bizonyítás sem került lefolytatásra, 40-50 000 Ft perköltséget ítélnak meg a bíróságok. Véleménye szerint a felperesi képviselő óradíja a jelen perben nem haladhatja meg a 20 000 Ft-ot.

[13] Kiemelte, a felperes ugyanazt a helyreigazítási kérelmet és ugyanazt a kereseti kérelmet nyújtotta be párhuzamosan 35 cikk vonatkozásában. Beadványaiban ugyanazok a szerkesztési és helyesírási hibák szerepelnek, amely azt mutatja, hogy valójában a helyreigazítási kérelmeinek és kereseteinek fejleceit cserélgette csupán. Ehhez képest eljárásonként külön-külön 16-18 ügyvédi munkaórát kíván elszámolni, miközben a ténylegesen kifejtett tevékenysége alapján az elsőfokú ítélet meghozataláig legfeljebb 3 ügyvédi munkaóra elszámolása lehetne indokolt.

[14] Hivatkozott a Kúria Pfv.20.995/2023/4. számú ítéletére, amelyben levezette, hogy a sajtó-helyreigazítási perekben a perköltség az IM r. 2. § (6) bekezdése alapján mérsékelhető. Az ügy nem bonyolult megítélésű és az eljárás tárgyát néhány tényállítás képezte, egy tárgyaláson befejezhető volt az eljárás, a pertárgyérték pedig 600 000 Ft volt. Az IM r. 6. §-a lehetővé teszi a bíróság számára az ügyvédi díj megállapítása során a munkadíj összegének

mérséklését, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bírói gyakorlat figyelembe veszi azt, hogy hasonló perekben rutinos jogi képviselőknek jóval kevesebb időráfordítás szükséges a feladatok ellátására. Az IM r. 3. § (3) bekezdése az eljárásra kérhető ügyvédi óradíjra iránymutató jelentőséggel bír. A felperes által előterjesztett beadványok száma, terjedelme és az eljárás során megtartott tárgyalások száma alapján a felszámított perköltség nem áll összhangban a kifejtett munkatevékenységgel, ezért további nagyfokú mérséklése indokolt.

[15] Változatlan álláspontja szerint a sajtószerv túlzott mértékű perköltség fizetésére kötelezése veszélyezteti a sajtó működését, alkotmányos rendeltetésének betöltését, valamint az olvasók megfelelő tájékoztatását. Az eltúlzott perköltség nagymértékben megnehezíti a sajtó szerepének betöltését, az újságírók önkorlátozásra készítheti, amely hosszabb távon a sajtószabadság korlátozásával is jár.

[16] Utalt arra, a perköltség megtérítése iránti követelés anyagi jellegét tekintve a kártérítési követeléshez áll közel, ami azt feltételezi, hogy a felperesnél ténylegesen kár, azaz vagyonsökkenés merül fel. A perköltségbe tartozó költségnek a fél tényleges kiadása, ráfordítása minősül. A jelen esetben ez nem állapítható meg, a felperes ugyanis nem fizetett munkadíjat a felperesi jogi képviselőnek, a jogi képviselő nem igazolta, hogy a munkadíjról számlát állított ki. Pusztán a megbízási szerződés becsatolása nem igazolhatja, hogy a felperesnek tényleges kiadása, költsége keletkezett. Ezt alátámasztja az a jogi képviselő által csatolt nyilatkozat is, hogy a perben megítélt perköltség nem a felperes részére, hanem közvetlenül jogi képviselő részére kerül utalásra. Ezen körülmények megteremtik azt a lehetőséget, hogy a felperesi jogi képviselő irreális óradíjat és irreális munkaóra teljesítést mutat ki, ennek a felperesre nézve semmilyen következménye nincs, mivel azt a felperessel szemben a perköltség bírósági megítéléséig nem érvényesíti.

[17] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, továbbá az alperes fellebbezési eljárásban felmerült perköltségében való marasztalását kérte, amelyet az IM r. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú eljárásban csatolt nyilatkozat szerinti 160 euró+áfa/óra ügyvédi munkadíj alapulvételével 4 munkaóra felszámításával 640 euró+áfa összegben jelölt meg.

[18] Rámutatott, az alperes az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott arra, hogy a perköltség euróban történő megállapításának nincs helye. E felperesi hivatkozás az ellenkérelem másodfokú eljárásban történő megváltoztatása tilalmába ütközik a Pp. 373. § (1) bekezdése szerint. Emellett utalt arra, az alperes jogszabályi hivatkozás nélkül támadta azt az ítéleti rendelkezést, amely az ügyvédi munkadíjat euróban állapította meg. Az elsőfokú eljárásban csatolt ügyvédi megbízási szerződéskivonatból kitűnően a közte és a jogi képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződés a munkadíjat 160 euró/óradíjban kötötte ki. Ez a megállapodás ún. effektivitási kikötést tartalmaz. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 6:59. § (1) bekezdésében foglalt szerződési szabadság elvének megsértését jelentené, ha a bíróság a felek megállapodását felülírva attól eltérően állapítaná meg a perköltséget.

[19] Az elsőfokú bíróság perköltségre vonatkozó döntése összhangban van a precedensképes kúriai döntéssel (Pfv.II.20.887/2023/6.). A perbeli ügyvédi megbízási szerződésben elfogadott 160 euró+áfa nem tekinthető eltúlzottnak és a felszámított munkaóra sem aránytalan.

[20] Megalapozatlanul hivatkozik az alperes arra, hogy a sajtószerv túlzott mértékű perköltség fizetésére kötelezése veszélyeztetné a sajtó működését, alkotmányos rendeltetésének betöltését. Ezen szempontok a perköltség meghatározása körében nem bírnak relevanciával, ilyen szempontokra utalást sem a Pp., sem az IM rendelet nem tartalmaz. Alaptalan az a hivatkozás, hogy a sajtó szerepének betöltését az eltúlzott perköltség

nagymértékben nehezíti és az újságírók önkorlátozás készítésével az hosszabb távon a sajtószabadság korlátozásával is jár. Amennyiben az alperes a valóságot nem ferdíti el, alkotmányos kötelezettségének tesz eleget, hiteles és pontos tájékoztatást ad, nem veszít el sajtó-helyreigazítási pert, így nem keletkezik perköltségfizetési kötelezettsége sem.

[21] Ugyancsak megalapozatlan az az alperesi érvelés, hogy a felperesnél az ügyvédi munkadíjfizetési kötelezettség még nem merült fel, mert a munkadíjról az ügyvéd számlát nem állított ki. A Kúria precedensképes döntése nem írja elő, hogy csak a már kifizetett, a pernyertes fél által a jogi képviselője részére teljesített ügyvédi munkadíj vehető figyelembe a perköltség részeként. Életszerűtlen, hogy a megbízott a teljesítés előtt fizesse ki az ügyvédi szolgáltatás ellenértékét. A Ptk. 6:276. § (2) bekezdése szerint a megbízási díj a szerződés teljesítésekor esedékes. Mivel a sajtó-helyreigazítási per jellemzően egy tárgyaláson befejeződik, az ügyfél általi részteljesítés sem életszerű.

[22] Hivatkozott arra, hogy a felszámítottal azonos mértékben ítélték meg perköltséget a perbelivel azonos tényállás mellett szerkesztőségekkel szemben indított peres eljárásokban az eljáró bíróságok.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[23] A fellebbezés alaptalan.

[24] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés 371. § (1) bekezdésében megjelölt tartalmi követelményei körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következően korlátot nem csak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy azt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik.

[25] Az alperes fellebbezése a perköltségként felszámított ügyvédi munkadíj mérséklésére vonatkozó jogszabályi rendelkezés, az IM r. 2. § (2) bekezdésének megsértését állítja.

[26] A felperes a perköltség összegét az ügyvédjével kötött megbízási szerződés alapján számította fel. A fellebbezési ellenkérelemben foglaltakkal szemben erre vonatkozó okirat a periratokhoz csatolásra nem került, de annak a keresetlevélben előadott tartalmát az alperes nem vitatta, és a 7. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítetten a felperes azt a tárgyaláson felmutatta, tartalmát az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette. Ezért a felperesi perköltségfelszámítás – a Pp. 266. § (1) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel – megfelelt a Pp. 81. §-a által támasztott követelményeknek. Az ügyvédi munkadíj – eltérő rendelkezés hiányában – szabad megállapodás tárgya. Az IM. r. jelen perben alkalmazandó 2. § (2) bekezdése feljogosítja a bíróságot a kikötött ügyvédi munkadíj mérséklésére, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A Kúria a hivatkozott precedensértékű Pfv.II.20.887/2023/6. számú ítéletében kifejtette, a szerződésben megállapított munkadíj bíróság általi mérséklése a szerződés tartalmának szabad meghatározása alapelveivel szemben kivételes és ebből adódóan szűken értelmezendő. Az óradíj mértékére legfeljebb akkor terjedhet ki, ha a piaci viszonyokkal és a józan ésszel (Alaptörvény VIII. cikk) nyilvánvalóan ellentétes, kirívóan eltúlzott mértékű [41].

[27] Az ítéltábla – az elsőfokú bíróság álláspontjával egyezően – a kikötött a 64 000 Ft-nak megfelelő 160 euró+áfa óradíj összegét a jelenlegi ár- és értékviszonyok mellett nem tekintette a piaci viszonyokkal és a józan ésszel ellentétesen kirívó mértékűnek, azaz eltúlzottnak.

[28] Tény, hogy a felperes ugyanazon jogi képviselővel eljárva több hasonló jogi megítélésű eljárást kezdeményezett különböző bíróságokon. A jogi képviselő képviseleti tevékenysége azonban nem kizárólag a perben, hanem a pert megelőzően kifejtett képviseleti tevékenységet is magában foglalja, amellyel kapcsolatos tevékenység díjazása ugyancsak perköltségként merül fel (Pp. 80. §). A képviselet szerződészerű ellátásához egyedileg kell a jogi képviselőnek időt fordítania a megbízó ügyféllel történő egyeztetésre, a releváns adatok összegyűjtésére, azok összevetésére, értékelésére, az ellenérdekű fél védekezésére is tekintettel a szakmai álláspont kialakítására. A peradatokból megállapítható, hogy a felperest képviselő ügyvéd a megbízási szerződésben vállalt kötelezettségét teljesítette. A felperes jogi képviseletét az eljárási jognak megfelelően ellátta, ezért a felszámított munkaórák száma arányosnak tekinthető. Megjegyzi az ítéltábla, az alperes fellebbezésében a felszámíthatónak tekintett munkaórák meghatározásánál figyelmen kívül hagyta a tárgyaláson való megjelenéssel kapcsolatos időráfordítást. A felperesi képviselő a tárgyaláson előadta, a felszámított 3 óra a ténylegesen úton töltött időnek a fele. E tényelőadást az alperes nem tette vitássá.

[29] A Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a fél perköltségének megtérítését annak felszámításával kérheti. A Pp. 81. § (2) bekezdése kötelező jelleggel határozza meg a felszámítást elvárt tartalmi elemeit. A számla kiállítása és a megbízási díj megfizetésének igazolása e feltételek között nem szerepel. Mindemellett a megbízási szerződés a megbízó és a megbízott között kötelmi jogviszonyt hoz létre, amely alapján a megbízottnak kötelezettsége keletkezik a szerződésben meghatározott megbízási díj megfizetésére. A bíróság a perköltséget a fél részére ítéli meg, az, hogy a megbízási szerződésben a felek az ügyvédi munkadíj címén megítélt perköltség kiegyenlítési módját hogyan határozzák meg. Egyebekben a bíróság döntését ez nem befolyásolja. A fentieket érintő alperesi fellebbezési érvelés azért irreleváns.

[30] A polgári perjog legfontosabb alapelve a rendelkezési elv, amely szerint a felek szabadon rendelkeznek perbe vitt jogaikkal [Pp. 2. § (1) bekezdés]. A rendelkezési jog megnyilvánulása a kérelemhez kötöttség elve, amelyet a Pp. 2. § (2) bekezdése rögzít. E szerint a bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. Ez azt jelenti, hogy a bíróság a per folyamán olyan kérdésben, amelyre vonatkozóan a felek nem terjesztettek elő kereseti kérelmet, ellenkérelmet, viszontkeresetet, beszámítás iránti kérelmet, vagy ideiglenes intézkedés iránti kérelmet, nem dönthet.

[31] Az írásbeli ellenkérelem az alperesnek a keresettel szembeni védekezést tartalmazó perfelvételi irata. Az érdemi védekezés – a jogvita érdemi eldöntésének tárgyában tett – olyan anyagi jogi védekezés, amely a perbeli igény megalapozottságának teljes vagy részleges hiányára hivatkozással a kereset teljes vagy részbeni elutasítására irányul. A Pp. 7. § (4) pontja szerint ellenkérelemváltoztatás: ha a fél az ellenkérelmében – ideértve a viszontkeresettel és beszámítással szembeni ellenkérelmét is – összefüggésben előadott korábbi jogállításhoz képest eltérő, vagy további anyagi jogi kifogásokra hivatkozik [a) pont] vagy jogállítást, kérelmet részben vagy egészben elismerő, illetve azokat nem vitató nyilatkozatát visszavonja, ideértve azt is, ha nem vitatottnak, illetve nem ellenzettnek tekintendő jogállítást vagy kérelmet utóbb vitatja [b) pont]. Az alperes írásbeli ellenkérelmében nem vitatta a felperes perköltségigényét abból a szempontból, hogy annak megtérítését euró pénznemben kérte. Ehhez képest – ahogyan arra a felperes fellebbezési ellenkérelmében helytállóan hivatkozott – az erre vonatkozó fellebbezése ellenkérelemváltoztatásnak minősül, amelyre a Pp. 373. § (1) bekezdése alapján – a (2) – (5) bekezdésben foglalt kivételek fennállása hiányában – nincs helye, ezért azt az ítéltábla a Pf.II.20.373/2024/4. számú végzésében elutasította.

[32] Egyetért az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontjával, hogy a perköltség összegének meghatározása szempontjából a sajtó alkotmányos feladata ellátásának érvényesülése ettől független. A perköltségviselési kötelezettség az eredménytelen pereskedés vagyoni jogkövetkezménye, összegét a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben felmerült kiadások határozzák meg.

[33] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – nem fellebbezett részét nem érintve – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[34] A Pp. 83. § (1) bekezdése és 499. § (1) bekezdése alapján a kiadót kötelezte a felperes másodfokú eljárásban felszámított jogi képviseletével felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltségének a megfizetésére. Az ítéltábla az alperes által fizetendő másodfokú perköltséget is euró pénznemben határozta meg. Utal arra, a Kúria a Kfv.V.35.175/2024/6. és a Kfv.V.35.015/2023/11. számú precedensértékű határozataiban ugyan a perköltség forintban történő meghatározását tekinti alkalmazandónak, azonban az ítéltábla álláspontja szerint a fél erre irányuló kérelme alapján a perköltség idegen pénznemben is megítélhető. A jogalkotó ugyanis, ahol azt indokoltan ítélte, ott kifejezetten rendelkezett az eljárási cselekmények (például pertárgyérték) Ft-ban történő meghatározásáról, ezzel szemben a Pp. 80. §-a nem írja elő a perköltség pénznemét. Emellett pedig az IM r. 2. § (1) bekezdése szerint a fél a perköltségigényét a megbízási szerződésben foglaltak alapján is érvényesítheti, ugyanakkor nincs olyan – hatályos – jogszabályi rendelkezés, amely az ügyvédi munkadíj forinttól eltérő pénznemben való kikötését kizárja.

[35] Az ítéltábla a Pp. 102. § (1) bekezdése és 499. § (1) bekezdése alapján kötelezte a kiadót az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 62. § (1) bekezdés e) pontja alapján feljegyzett és a 46. § (1) bekezdése szerinti összegű fellebbezési eljárási illeték megfizetésére 1 224 280 Ft másodfokú perérték alapulvételével.

[36] Tájékoztatja az ítéltábla a (kiadó neve)-t, hogy a másodfokú eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számát, valamint az illetékfizetési kötelezettséget megállapító jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot. Figyelmezteti a (kiadó neve)-t, amennyiben az illetéket az esedékességkor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie.

[37] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2025. január 16.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró